losse nrs. f 1,80 – abonneeprijs f 1,55 per nummer – België F 33

Walt Disney's

Donald Duck

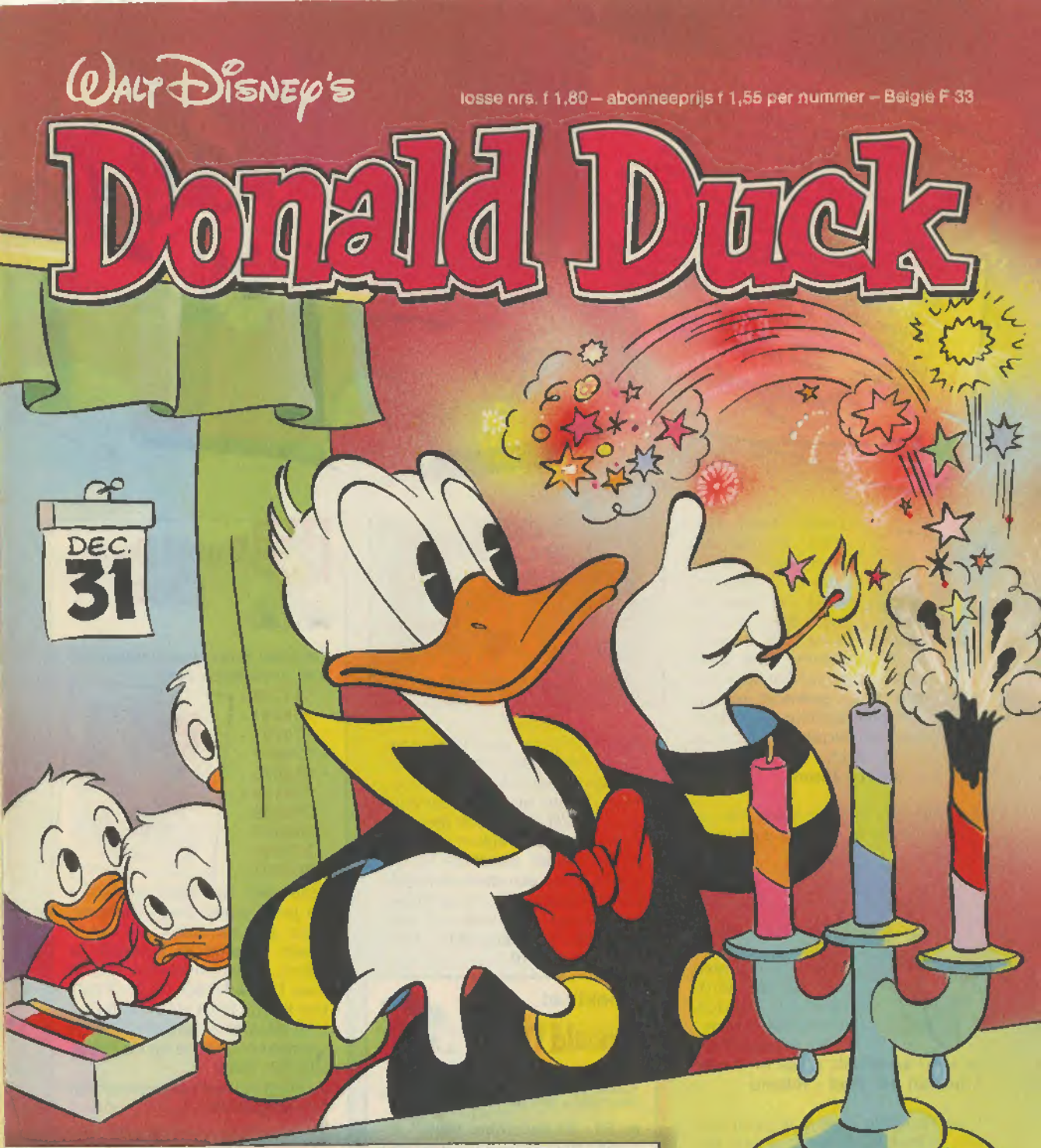

DEZE WEEK:
GRATIS
STICKERS
EN VOLGENDE WEEK WEER!

Nr. 52 - 1985

EEN VROLIJK
WEEKBLAD

Beste Oom Donald. Ik hou erg veel van muziek. Vooral klassiek trekt mij aan. Ikzelf zing in een koor: het Noordhollands Jongenskoor. Ook speel ik piano. We zijn met het koor wel eens voor de t.v. geweest, met de derde symfonie van Gustav Mahler. Ook zingen wij elk jaar de Mattheus Passion van Bach.
Dirk van Miert – Hoorn

En, Dirk, wil jij later liever bij een mannenkoor of bij een popgroep zingen?

Lieve Oom Donald. Panchito woont toch ook in Mexico? En de aardbeving in Mexico, is er niets met Panchito gebeurd? De groeten aan Kwik, Kwek en Kwak.
Arno van der Wiel – Rilland

Over Panchito hoef je je geen zorgen te maken, Arno. Er is hem gelukkig niks overkomen!

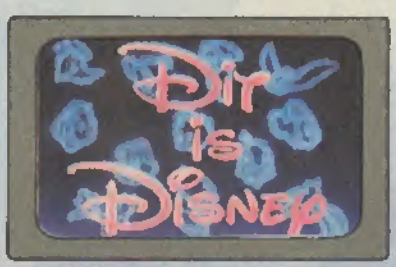

DIT IS DISNEY

Ben je dol op tekenfilms van Walt Disney? Dan kun je in de kerstvakantie naar de bioscoop, waar Taran en de toverketel draait. Maar je kunt ook gewoon thuis naar de t.v. kijken, want op 24 december zendt de NCRV om 18.10 uur een speciale kerst-tekenfilmeditie uit, en op oudejaarsavond om 19.00 uur een speciale oudejaarseditie. Hou het in de gaten!

weekblad
Donald Duck
Een uitgave van Oberon B.V.
Postbus 6003 2001 HA Haarlem
Telefoon: 023 - 304304
tussen 9.00 uur en 12.30 uur.
nr. 52 – 27 december 1985
©1985 Walt Disney Productions

De Hiep Hiep Hoera-nummers van deze week zijn:

- 111238 -
- 253231 -
- 170791 -
- 024877 -
- 085876 -
- 030136 -
- 069999 -
- 269076 -
- 272990 -
- 003521 -

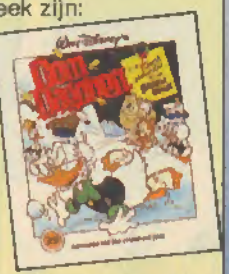

Staat een van deze nummers op jouw eigen Duck Clubpas, stuur dan een fotokopie van je pasje, waarop je duidelijk je naam, adres en leeftijd schrijft naar Donald Duck Club - Postbus 6003 - 2001 HA HAARLEM. Doe dit vóór 24 januari 1986 en vermeld eveneens op de kopie: DD. 52 - 1985
Je krijgt dan een exemplaar van het stripalbum **Oom Dagobert in de kerstvakantie op de Berenberg** thuisgestuurd!

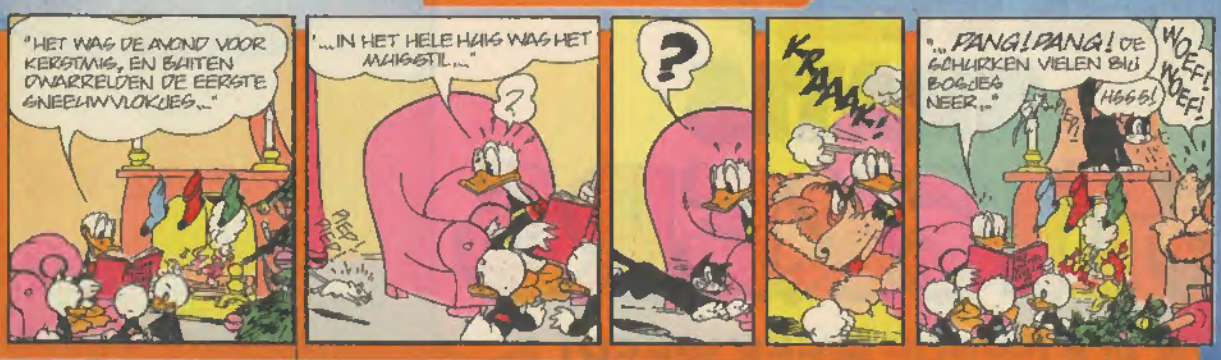

Brief van de week

De Brief van de week is geschreven door **LAVINIA OE BRUIJNE** uit **NIEUW-BEIJERLAND.** Zij krijgt van mij de Donald Duck-muziek-sleutelhanger.

Lieve Dom Donald. Mijn vader is een erge snoeperd. Daarom verstopt mijn moeder het snoep altijd. Deze keer had ze chocolade in de patatpan verstopt, waar we zaterdags patat in bakken. Dus op zaterdag ging mijn vader patat bakken en had nergens erg in totdat we knallen hoorden uit de keuken. We gingen gauw kijken. Mijn vader tilde het deksel van de pan en haalde er gesmolten chocolade uit. Gelukkig hebben we nieuwe chocolade gekocht, anders hadden we niks lekkers in huis. Dus, Dom Donald: uitkijken met snoep voor uw neetjes verstoppen in de patatpan!

Kwik, Kwek en Kwak vinden ook dat je snoep het best zo snel mogelijk op kunt eten...

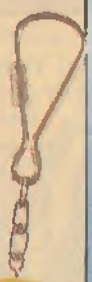

WEES VOORZICHTIG MET VUURWERK!

Beste Donald. Ik heb vorig jaar met oud en nieuw meegedaan met een vuurwerkwedstrijd die uitging van de gemeentelijke politie. Ik had een gedicht gemaakt over een jongen, Bartje, die rotjes af ging steken terwijl dat helemaal niet mocht. Maar later kreeg een meisje een rotje in haar oog. En toen besefte Bartje dat het heel gevaarlijk was om rotjes te knallen. Dat had ik dus ingeleverd, en een tijdlang hoorden we er niets over. Tot op een middag een politie-agent, een jury-lid en een journalist in de klas kwamen. Ze zeiden dat ik gewonnen had met die wedstrijd! Ik moest voor de klas komen en kreeg een boekenbon. Ook zeiden ze dat ze mijn gedicht in een boek over vuurwerk wilden zetten. Ik ben ook nog geïnterviewd en in de krant gekomen.
Karin van der Walle – Elburg

Heel goed, Karin! Ik hoop dat veel kinderen dat gedicht gelezen hebben!

Beste Donald. Aan jouw blad is niks niet goed, behalve "Een huis voor Hillechie Holle". "Taran en de toverketel" is véél beter. En als dat zo doorgaat, ga ik ook naar de film. Vorig jaar was ik ook op Mickey Maandblad geabonneerd, maar daar ben ik afgegaan omdat er steeds meer gezanik over computers inkwam.
Lars Ruijter – Beverwijk

Heb jij even pech, Lars! Deze week komt er 'n einde aan Tarans avontuur!

ZORG DUS DAT JE DAT NUMMER NIET MIST!

Donald Duck

Donald heeft 'n baan gekregen als stationschef bij een van de vele spoorweg-maatschappijen van Oom Dagobert!
Ik liep gewoon bij Oom Dagobert binnen en vroeg hem om een belangrijke baan... en nu ben ik hier...
WDC 162

Maar het station waar Donald dienst doet, ligt wel ERG afgelegen en het weer is verschrikkelijk!
Als 'k mijn werk goed doe, betaalt Oom Dagobert me VIJFENTWINTIG gulden per week!
JAMMERHUIZEN
INWONERS 44

Voor het eerst sinds jaren stopt de Woestenij-expres in Jammerhuizen, tot Donalds grote vreugde natuurlijk...
TOET-TOET!

Tjonge! Waarom zou zo'n belangrijke sneltrein op dit pietepeuterige stationnetje stoppen?

KALKOENEN! Tienduizend BABYKALKOENEN! Dit moet een vergissing zijn, meneer!

Miks vergissing! En als ik jou was, zou ik er maar goed voor zorgen tot de eigenaar ze komt ophalen!

Hee! Wacht even! Waar laat ik die vogels? En wat eten ze?

DLINK!

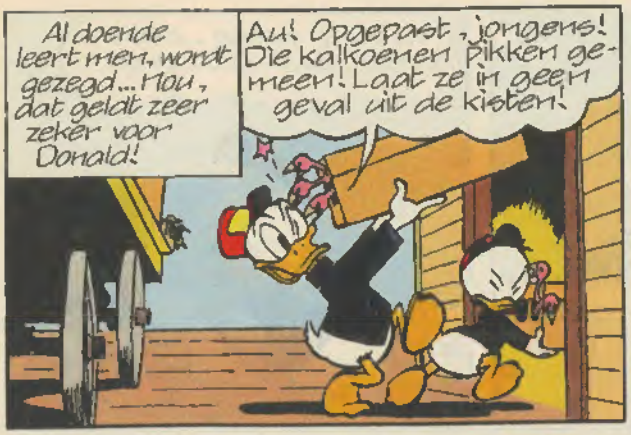
Al doende leert men, wordt gezegd... Nou, dat geldt zeer zeker voor Donald!
Au! Opgepast, jongens! Die kalkoenen pikken gemeen! Laat ze in geen geval uit de kisten!

Intusschien hebben ze wel honger, oom Donald! We kunnen ze deze beschuiten wel voeren!
SKRIEK
SKRIEK
SKRIEK

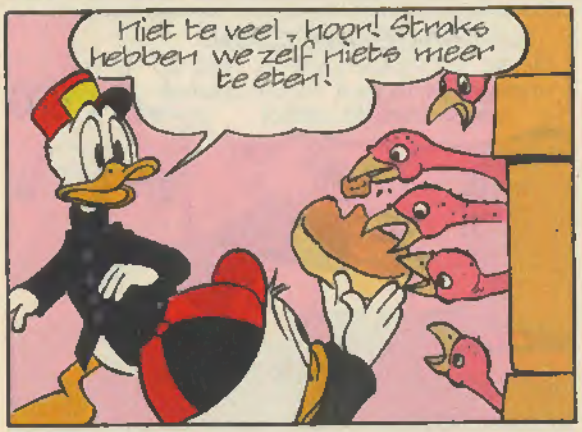
Niet te veel, hoor! Straks hebben we zelf niets meer te eten!

Hoe sneller we die beesten kwijt zijn, hoe beter! Eens kijken voor wie ze zijn...

"Stamhoofd Snelle Kraaiepoot in het Boegoekiereservaat"...
Dat is veertig kilometer verderop!

Het stamhoofd kan niet lezen! Hij moet door middel van ROOK-SIGNALEN gewaarschuwd worden dat zijn kalkoenen zijn aangekomen!

Daar zitten Kwik, Kwek en Kwak niet mee! Bij de Jonge Woudlopers hebben ze daar alles over geleerd...
Nu nog twee ronde wolkjes en dan een langgerekte!

Bestaat er geen steno in rooksignalen? Ik BEVRIES hier!

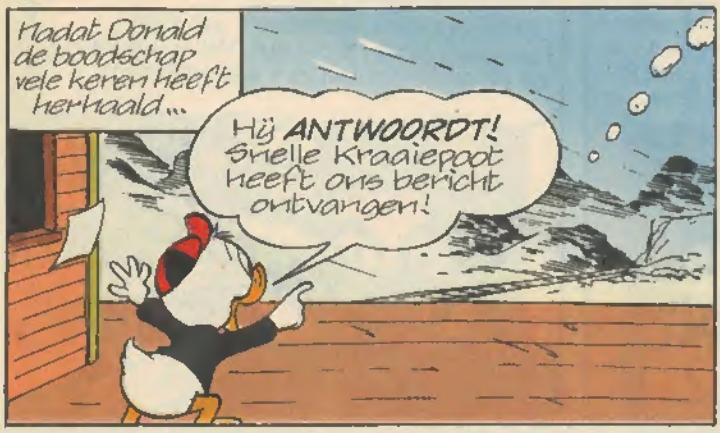
Nadat Donald de boodschap vele keren heeft herhaald...
Hij ANTWOORDT! Snelle Kraaiepoot heeft ons bericht ontvangen!

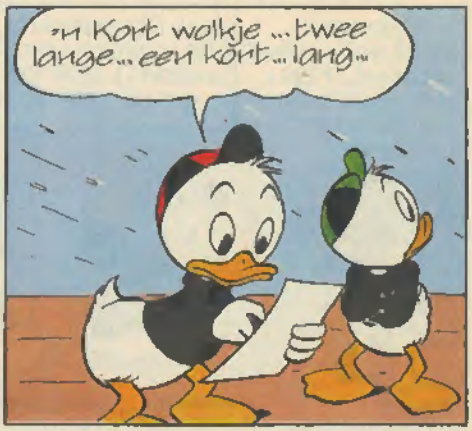
"n Kort wolkje ...twee lange... een kort... lang..

Hij zegt: "Kan niet komen totdat de sneeuw-storm voorbij is!"

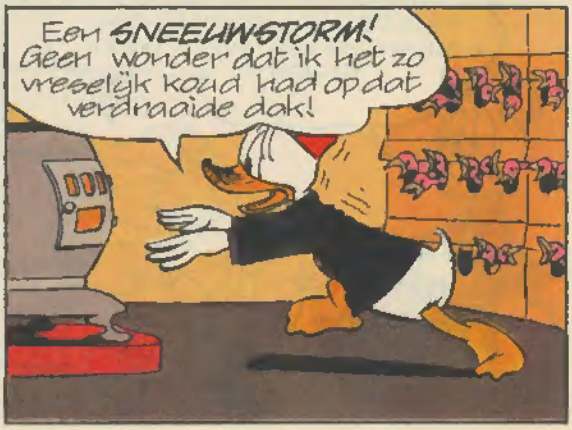
Een SNEEUWSTORM! Geen wonder dat ik het zo vreselijk koud had op dat verdraaide dak!

Die kalkoenen zullen hier nog wel DAGEN moeten blijven!
Maar dan hebben we voedsel voor ze nodig!

Misschien hebben ze alleen maar dorst!

Ik zal 'ns voelen of er nog water in hun bakje is!

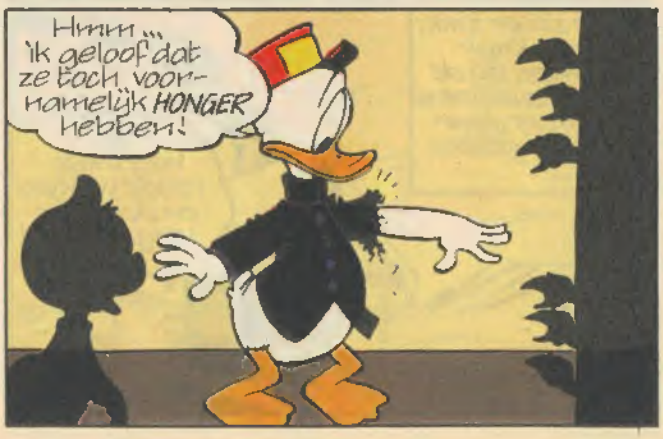
Hmmm... ik geloof dat ze toch voor-namelijk HONGER hebben!

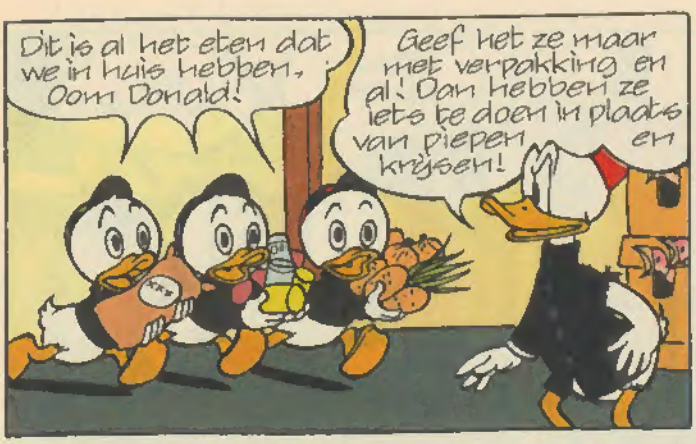
Dit is al het eten dat we in huis hebben, Oom Donald!
Geef het ze maar met verpakking en al! Dan hebben ze iets te doen in plaats van piepen en krijsen!

STUUR ME TIEN ZAKKEN KALKOENENVOER MET DE EERSTVOLGENDE TREIN...
KLIK! KLIK!

KLIK!KLIK! KLIKKERDEKLIK! KLIK!KLIK!

Alle winkels zijn tijdens het weekend dicht! Het enige dat ze kunnen doen is ons morgen tien dozijn KOKOSNOTEN sturen!

Tienduizend kalkoenen die met hun snavels op kokosnoten hameren! Dat wordt 'n getik om getikt van te worden...

Maar of dat gekrijs aangenamer is...?
SKRIEEK! PIEP!
PIEP! KRIEE PIEP!
PIEP! SKRIEEEK!
PIEP!

Moet je de kalkoenen eens zien bibberen! Het is hier niet warm genoeg voor ze!
PIEP! SKRIEEK! PIEP!

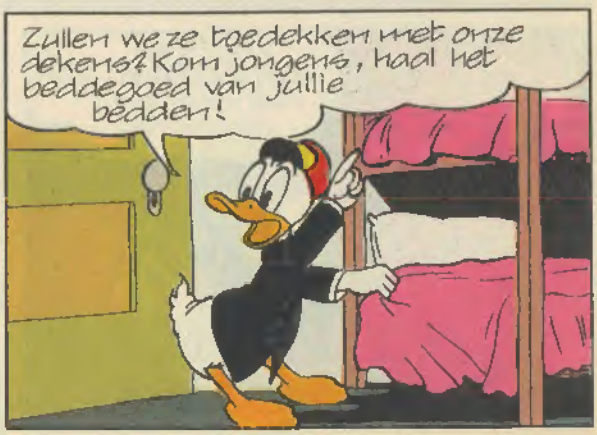
Zullen we ze toedekken met onze dekens? Kom jongens, haal het beddegoed van jullie bedden!

Ziezo! Nu de kalkoenen ook nog rond de kachel staan, zullen ze het niet meer koud hebben!

Maar wij wel!
Wij bevriezen!

Als je danst, blijf je warm!

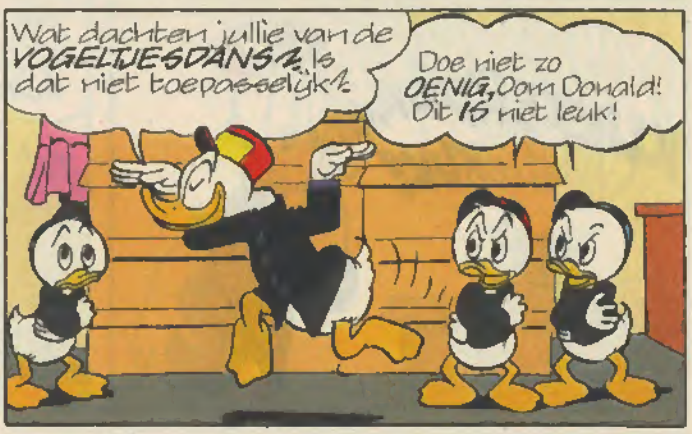
Wat dachten jullie van de VOGELTJESDANS? Is dat niet toepasselijk?
Doe niet zo OENIG, Oom Donald! Dit IS niet leuk!

Bah! Tot nu toe heeft deze baan me alleen maar last bezorgd! Ik dacht nog wel dat het spannend zou worden!

In films vangen stationschefs altijd treinrovers en houden ze treinen tegen die in een ravijn dreigen te storten!
Zo is het! Kalkoenen komen er nooit in voor!

KLIK! KLIKKERDE-KLIK!
Hee! Een TELEGRAM ... en dat midden in de nacht!

Er wordt om 'n vrije doorgang gevraagd! Er komt een SPECIALE trein langs met VIER MILJOEN aan goud-staven als lading!

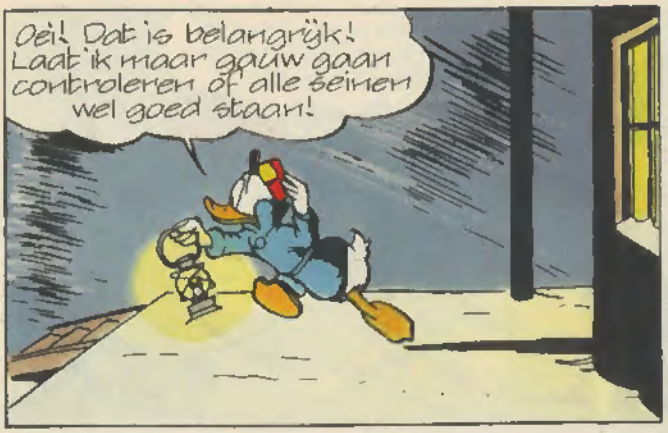
Oei! Dat is belangrijk! Laat ik maar gauw gaan controleren of alle seinen wel goed staan!

Alsjeblieft! Het is maar goed dat ik nog even ga kijken ... de wind moet dit sein omgeblazen hebben!

Ik kan ook maar beter het sein aan de andere kant van de kloof controleren!

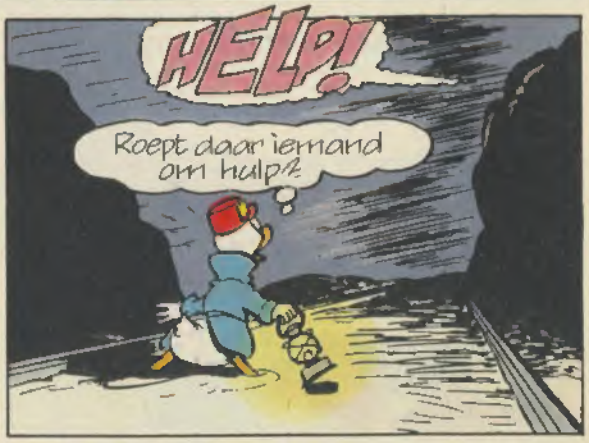
HELP!
Roept daar iemand om hulp?

Er is iemand in nood! Zou ik dan toch een HELD kunnen worden vannacht?

Maak je geen zorgen! Ik kom je redden! Wat is er aan de hand?
Een groot rotsblok op de rails!

Waar? Ik zie het niet!
Blijf kijken!

Je krijgt het zó te zien! Heh! Heh!

OLINK!

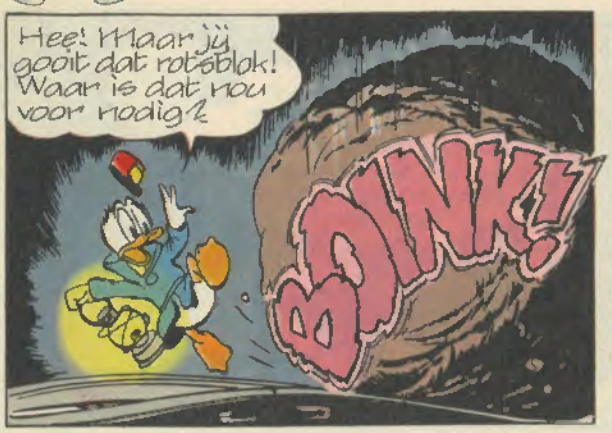
Hee! Maar jij gooit dat rotsblok! Waar is dat nou voor nodig?
BOINK!

Daar kom je vanzelf achter, kleintje! Alleen is 't dan te laat!

Ik ben HARIGE HARRY, de beruchte treinrover! En ik ben vooral beroemd om mijn stationschefgijzelingen!

Maar ik ben ook reuze goed in het stoppen van treinen met behulp van rotsblokken! En vooral treinen met goudstaven aan boord genieten mijn voorkeur! Heh! Heh!

Waarom moet je daar juist MIJN station voor uitkiezen? Ik doe zo mijn best om mijn werk goed te doen en nu kom jij de boel in het honderd sturen!

Ha! Ha! Je wordt vast ONTSLAGEN als ik er met die vier miljoen vandoor ga!

Je boft dat ik je niet op de rails vastbind. Het lijkt me leuker als je meemaakt hoe ik er met de poet tussenuit knijp! Heh! Heh! Heh!

Wel verdraaid! Wat moeten die kinderen hier? Ik waarschuw je... als ze ook maar een KIK durven te geven, zul JIJ ervan lusten, begrepen?

Donald en de neefjes hebben weinig keus ...
Best gezellig om hier te wachten tot die trein stopt om eventjes leeggeroofd te worden!
Spannend hè, jongens? Jullie hadden vast niet gedacht dat het leven van 'n eenvoudige stationschef zo BOEIEND kon zijn! Heh! Heh!
Je hoeft er niet op te hopen dat de overval mislukt, hoor! Mijn bende wacht in de kloof tot de trein 't rotsblok raakt! Heh! Heh!
Die schurk heeft aan alles gedacht! Als ik maar IETS kon bedenken om hem tegen te houden...
We hebben geen schijn van kans!
SKREEK PIEP!
Wat is dat voor herrie?!
Kalkoenen!
Waarom moeten die beesten HIER staan krijsen en piepen?!
Omdat ze het koud hebben!
Nou, ik ook! Haal die kisten voor de kachel weg, zodat ik me op kan warmen!
Goed, meneer!
Arme kleine kalkoentjes! Zelfs jullie moeten er aan geloven!

Aha! Daar komt de trein!
TOEF TOEF TOEF!
Als ik hem nou eens laat struikelen...
Ga toch opzij, minkukel!
Kun je wel? Laat mij maar 's zien of je deze kalkoenen ook aankunt!
Maak snel Oom Donald los! Wij zorgen wel voor Harige Harry!
Ik hoop dat ik de trein nog kan tegenhouden!
Het begint TOCH nog op een film te lijken... de held stopt de trein in de allerlaatste seconde!

Kijk nou eens... Oom Dagobert in eigen persoon!
Waarom laat jij mijn SPECIALE transport op jouw FLUTstationnetje stoppen?

Omdat er 'n groot rotsblok op de rails ligt en de bende van Harige Harry op de loer ligt om u te beroven!

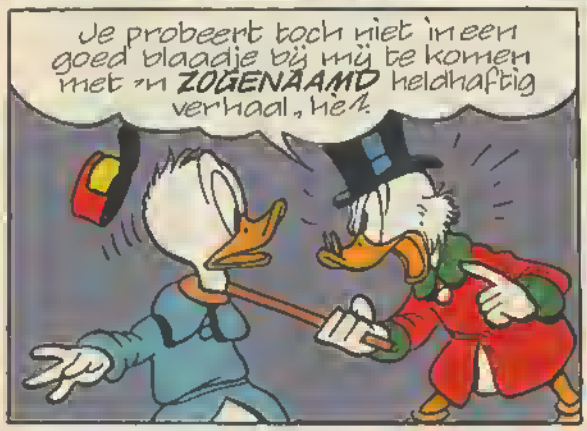
Je probeert toch niet in een goed blaadje bij mij te komen met 'n ZOGENAAMD heldhaftig verhaal, hè?

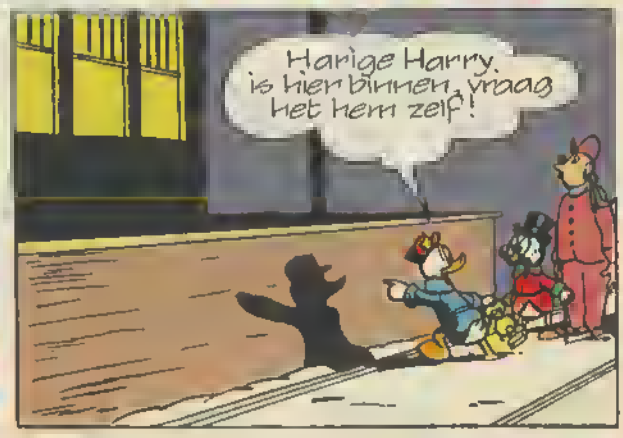
Harige Harry is hier binnen, vraag het hem zelf!

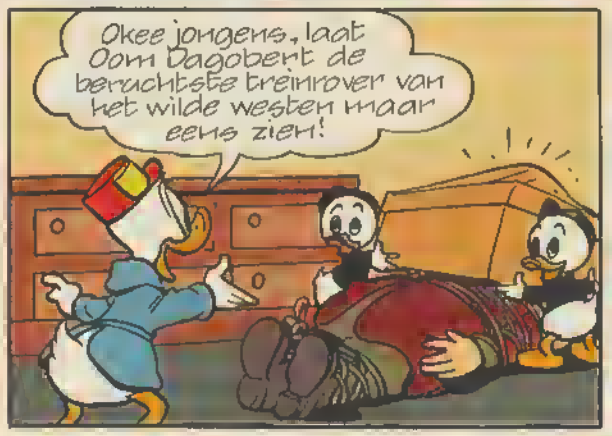
Okee jongens, laat Oom Dagobert de beruchtste treinrover van het wilde westen maar eens zien!

Moet deze gladjanus HARIGE Harry voorstellen?

Waar is al zijn haar en zijn baard?
We kunnen 't ook niet helpen dat die kalkoenen uitgehongerd waren, Oom Donald!

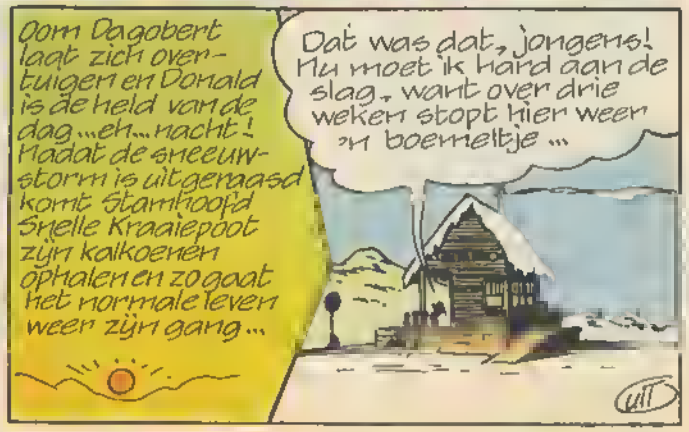
Oom Dagobert laat zich overtuigen en Donald is de held van de dag... eh... nacht! Nadat de sneeuwstorm is uitgeraasd komt Stamhoofd Snelle Kraaiepoot zijn kalkoenen ophalen en zo gaat het normale leven weer zijn gang...
Dat was dat, jongens! Nu moet ik hard aan de slag, want over drie weken stopt hier weer 'n boemeltje ...

DOMBO
Als jullie eerst deze kerstboom in mijn wagen zetten, mogen jullie 'm daarna optuigen!
HB667
Leuk! Ik ben dol op het versieren van kerstbomen!
Nog een BEETJE hoger tillen, Dombo! Ik hou de deur open!
Trek jij 'm voorzichtig naar binnen, Timmie?
Ik zie het! Wat doen we daar aan?
Ai! Die boom is te groot!
Zo scheef past ie wel!
Maar dat is geen gezicht!
Ik heb een idee! Haal eens vlug een hamer en wat spijkers, Dombo!
Huh?
Later...
Ik ben benieuwd wat ze er van gemaakt hebben!
OH NEE!

NEDERLAND LET OP UW LIPPEN.
LABELLO HELPT EN HEELT.

een produkt van BOF

labello

En dat een heel jaar lang! De DONALD DUCK SCHEURKALENDER *telt 365 blaadjes, voor iedere dag één. Op elk blaadje staat een grap en aan de achterzijde een puzzel, een raadsel of een wetenswaardigheid. Met zo'n kalender is het 't hele jaar feest! Weet jij een abonnee voor Donald Duck? Stuur dan de kaart op en je krijgt de scheurkalender gratis thuisgestuurd.*

ELKE DAG EEN GRAP!

De nieuwe abonnee is: (in blokletters invullen)

Naam

Straat Nr.

Postcode Plaats

Geboortedatum

Betaling per acceptgirokaart (wordt toegezonden)

Handtekening ouder: .....

De bon in een open envelop als brief gefrankeerd sturen naar Donald Duck, Postbus 299, 2000 AG HAARLEM.
Knip je liever niet in het blad? Schrijf dan de inhoud van de bon over en stuur dit op dezelfde wijze naar bovengenoemd adres. Of bel, 023 - 319421.
Voor België: de bon in een gefrankeerde envelop sturen naar Donald Duck, Jan Blockxstraat 7, 2018 Antwerpen. Het abonnement is ook via de dagbladhandelaar verkrijgbaar.

De nieuwe abonnee is opgegeven door:

Naam

Straat Nr.

Postcode Plaats

DD 52 0134 AAE1

Ik ontvang voor het opgeven van de nieuwe abonnee de Donald Duck scheurkalender 1986.

Hier even op letten: de nieuwe abonnee mag geen abonnee zijn of dit de afgelopen drie maanden zijn geweest. De aktie duurt tot 15 februari 1986. Het kado wordt pas verzonden als de betaling voor het eerste abonnementsgeld binnen is.

Donald Duck kost ƒ 1,55 per nummer. In België 33 fr. Het duurt circa drie weken voordat u het eerste nummer ontvangt.

HATA MARI (1876-1917)

Eigenlijk heette ze gewoon Margreet en kwam ze uit Friesland, maar als Hata Mari vierde ze in Parijs grote triomfen. Ze was danseres en trad vaak op met slechts haar veren aan en dat was in de tijd dat de losse zeden tamelijk vast zaten, heel opzienbarend. Hata Mari deed menig woerdehart sneller slaan en kreeg door haar optreden dat niets om het lijf had relaties in de hoogste kringen. Dit legde haar geen windeieren, maar helaas kwam haar baan op de tocht te staan. Mooie Margreet werd van spionage beschuldigd en ter dood veroordeeld. En zo zie je maar dat het naakte bestaan ook zijn barre omstandigheden kent.

JANUARI

MA	DI	WO	DO	VR	ZA	ZO
		1	2	3	4	5
6	7	8	9	10	11	12
13	14	15	16	17	18	19
20	21	22	23	24	25	26
27	28	29	30	31		

FEBRUARI

MA	DI	WO	DO	VR	ZA	ZO
					1	2
3	4	5	6	7	8	9
10	11	12	13	14	15	16
17	18	19	20	21	22	23
24	25	26	27	28		

advertentie

SAMENGESTELD DOOR HANS KAZÀN

Die populaire goochelaar die wekelijks op de televisie zijn goocheltoeren vertoont en bovendien ook nog de Bluf show presenteert. Hans Kazàn heeft in dit boek zijn leukste trucs uitgelegd voor iedereen die wel eens zijn vrienden of familie verbaasd wil laten staan.

f 9,95
Bfr. 195

Goochel mee met Hans Kazàn

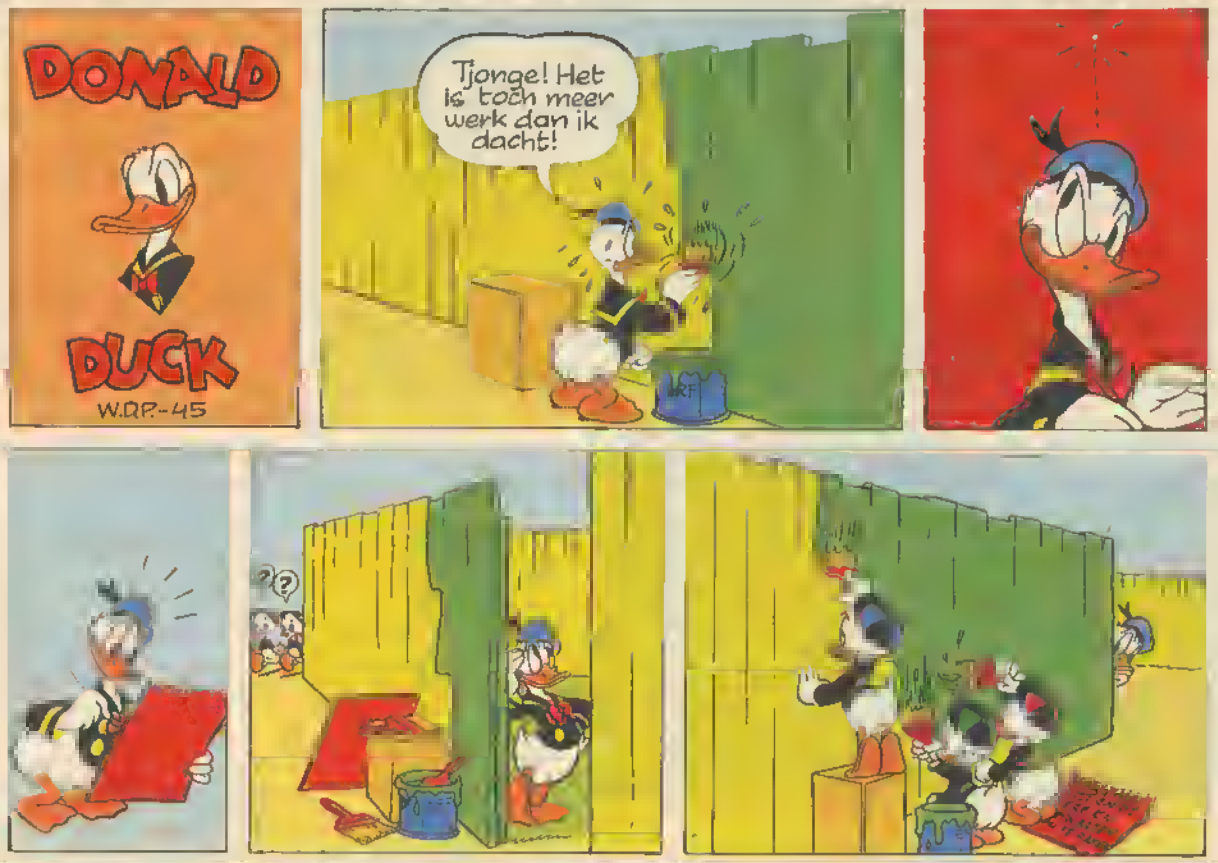

Gijs Gans
GIJS! Lig daar niet te luieren!

Ik luier niet! Ik lees 'n interessant verhaal over Rip van Winkle, die ...
Lezen doe je maar in je vrije tijd!
ZOEF!

Er is nu werk aan de winkel! De varkens moeten gevoerd worden...
ZUCHT!

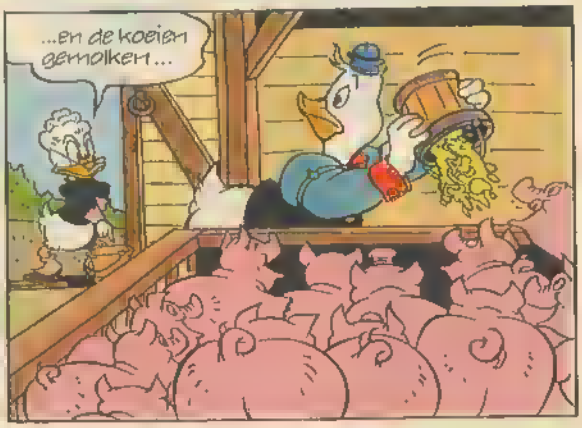
...en de koeien gemolken...

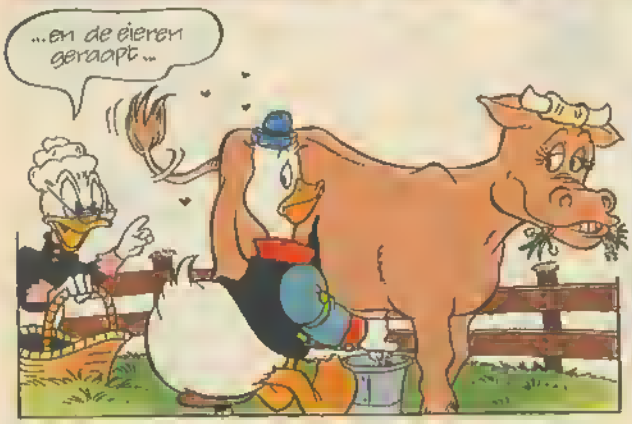
...en de eieren geraapt...

...en als je daarmee klaar bent, kun je onkruid gaan wieden!

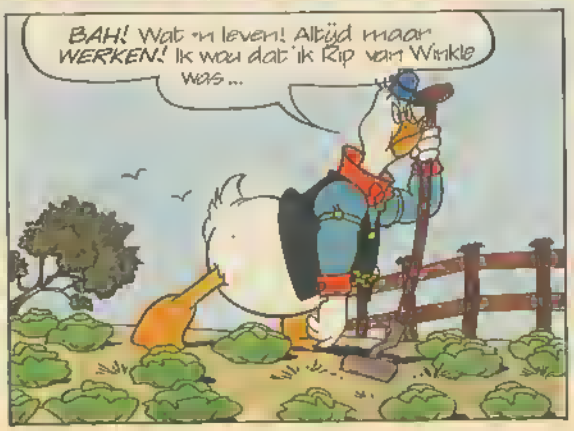
BAH! Wat 'n leven! Altijd maar WERKEN! Ik wou dat ik Rip van Winkle was...

...dan nam ik een flinke slok van Hendrik Hudsons wonderdrank, en dan kon ik ook EEUWEN slapen!

Als ik dan wakker word, hoefde ik nooit ... GEEUW ... meer te werken...
GAAP!

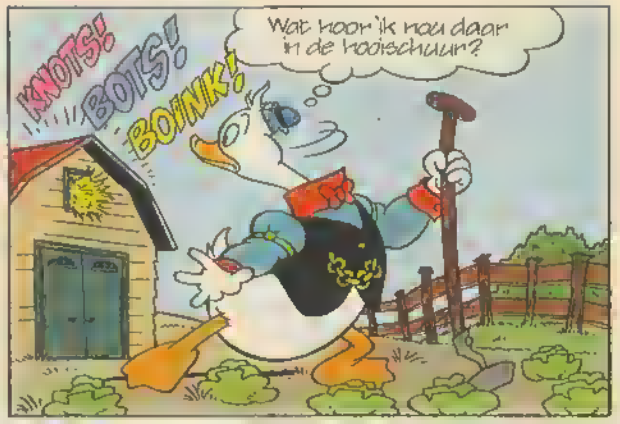
KNOTS!
BOTS!
BOINK!
Wat hoor ik nou daar in de hooischuur?

Wie zijn jullie? Wat doen jullie hier?
Ik ben Hendrik Hudson, de ontdekkingsreiziger! En dit zijn mijn matrozen! We komen hier één keer in de honderd jaar een dagje kegelen!

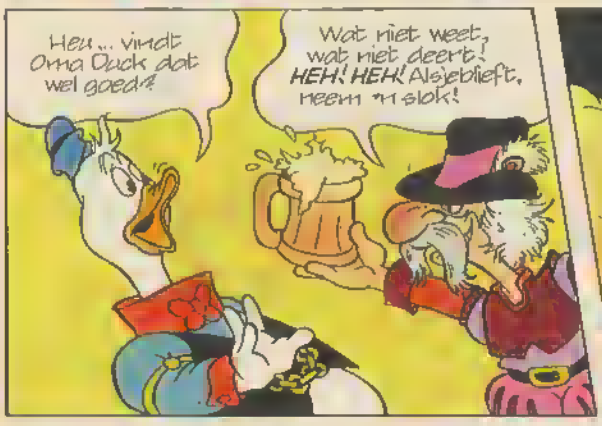
Heu... vindt Oma Duck dat wel goed?
Wat niet weet, wat niet deert! HEH! HEH! Alsjeblieft, neem nu slok!

Tjonge! Dat is een pittig drankje! GEEUW... wat is het ...?

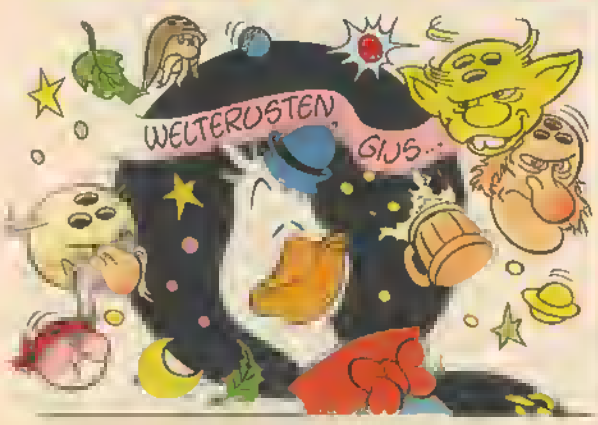
WELTEROSTEN, GIJS...

HMJM... wat heb ik lekker geslapen! Zou het al etenstijd zijn?

Even kijken hoe laat het is. Waar is mijn horloge? Oh ja, hier, onder mijn baard...

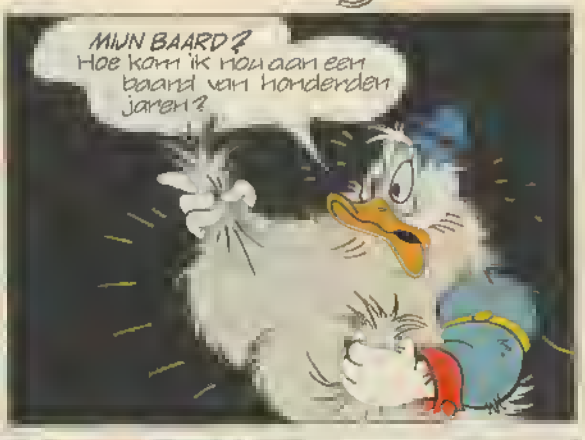
MIJN BAARD?
Hoe kom ik nou aan een baard van honderden jaren?

Waar is de schuur? Waar is de boerderij? Alles ziet er zo anders uit!

Ik herken deze buurt niet! En die mensen ook niet! HALLO!

Wat is er toch aan de hand?
Wat er aan de hand is? We vieren gewoon oud en nieuw!

Wat? Is het al 1986 geworden?
1986? Hi! Hi! Welnee, opa, dit is het jaar 2286!

Maar dan heb ik door die wonderdrank DRIEHONDERD JAAR geslapen! Net als Rip van Winkle!

En dat betekent dat ik NOOIT MEER hoef te werken!

JOEPIE! Er zijn geen varkens meer te voeren, geen koeien meer te melken, geen bieren meer te hapen!
Ik kan nu de hele dag luieren! Oma zal me nooit meer uit mijn bed jagen om me aan het werk te zetten!
OMA? Maar ...Oma is er ook niet meer...
Ik zal nooit meer haar appeltaart proeven! En haar roomboterkoekjes! En die heerlijke amandelpudding...
En ik zal ook nooit meer haar vriendelijk gezicht zien! En haar opgewekte stem horen!
GUS!
STA DAAR NIET TE DROMEN! AAN HET WERK!
Oh Oma! Ik ben zo blij dat u er bent! Bakt u straks nog paar lekkere oliebollen voor me?
Dan wied ik nog even het onkruid, ploeg de akker, en na het eten schilder ik de schuur en repareer ik het kippenhok!
Soms begrijp ik mijn vrijje, Gijs!
uit

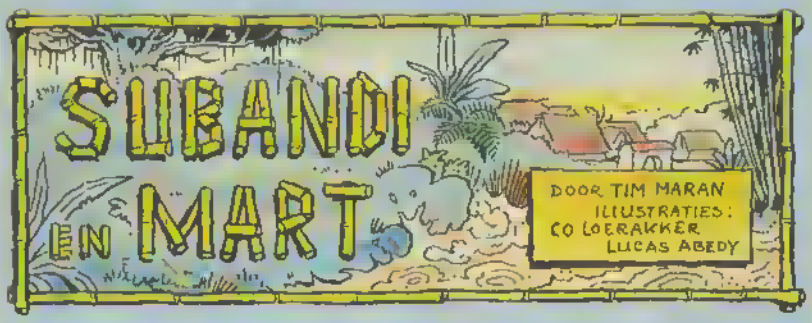

Deel 3:

DE MAN DIE NIETS ZEI.

Voorbij de laatste kampong en de rietvelden begon „het woeste land", het land *waar niemand kwam.* Vreemde, huiveringwekkende verhalen deden er de ronde over een oud, verlaten Chinees kerkhof, dat daar lag. Toch scheen niet iedereen er bang van te zijn. Aan de oever van de woeste, schuimende rivier stond een nog jonge man, die drijfhout uit het water viste. Opeens verstrakte zijn gezicht.

Boven het donkere, grommende geruis van de rivier klonk een dun, wanhopig gekrijs uit: „Help! Help!..." De man veegde de regen uit zijn ogen. Daar kwam een pisangstam aandrijven waaraan zich twee kinderen in doodsnood vastklampten. Even aarzelde de man, toen nam hij een beslnit. Hij waadde de rivier in. Het water omspoelde zijn heupen, zijn middel, zijn borst. Verder kon hij niet. De pisangstam kwam dichterbij. Met twee snelle bewegingen griste hij de twee in doodsnood krijsende jongens ervan af, Ze klemden zich zo stevig aan hem vast dat de man zich bijna niet kon bewegen. Hij vocht zich terug naar de oever. Half struikelend, half vallend bereikte hij de veilige oever. De jongens ploften als slappe rijstzakken op de grond. Zelf liet de man zich uitgeput naast hen neerzakken. Een hele tijd was er niets anders te horen dan hun benauwde gehijg.

De redder van Mart en Subandi stond op. Nog altijd had hij niets gezegd. Hij wenkte ze. Moeizaam kwamen Mart en Subandi overeind. Het leek wel of ze van alles gebroken hadden. Ze strompelden achter de man aan alsof ze helemaal opnieuw moesten leren lopen. Hij stond stil en wees: daar was zijn hut. Aan de rand van het oude Chinese kerkhof. Binnen was het erg donker en benauwd en erg armelijk; armelijker kon het niet. Geen krukje of slaapbank, zelfs geen zitmat, alleen een laag gedroogd en platgedrukt riet op de grond. Mart en Subandi voelden zich niet op hun gemak. Ze waren ziek, koud en ellendig van hun bad in de rivier en deze omgeving met deze geheimzinnige, zwijgende man maakte het er niet beter op. Maar ze hadden weinig keus.

Langzaam aan drong de warmte van het vuur, dat de man had aangelegd, door in hun verkleumde botten. Ze hielden op met klappertanden en de akelige, blauwe kleur trok weg uit hun lippen. Ze keken elkaar aan.

„Dat was erg, hè?" fluisterde Mart. Subandi knikte.

„Wat een rare man," zei Subandi. „Hij zegt helemaal niets."

„En hij woont bij een kerkhof," vulde Mart aan.

„H...h...hij zal toch niet een *gandruwoh* z...zijn?" Het hoge woord was er uit. De haren rezen hen te berge. Een gandruwoh is een vals, zwart spook, dat volgens de verhalen van Umar speciaal op kleine jongens loert. Marts lippen begonnen te trillen.

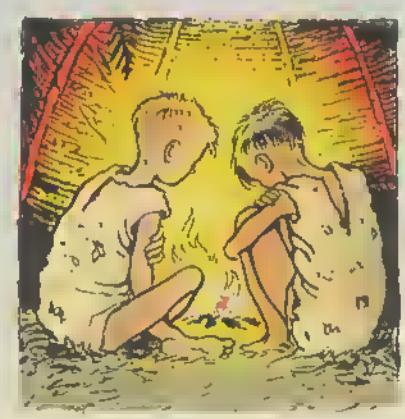

„H...hij heeft ons misschien m...meegelokt om ons op te eten," fluisterde hij. „Daarom heeft hij dat vuurtje gemaakt."

„Koken gandruwohs dan eerst hun eten?" Subandi trok bezorgde rimpels in zijn voorhoofd. „Ik wil weg!" riep hij opeens schril. „Ik wil naar huis!" Maar het was te laat. De man was teruggekomen. Hij had zijn armen vol nat drijfhout. Hij legde het te drogen rond het vuur en verdween weer.

„We moeten vluchten," stelde Mart voor, al zijn moed bijeenrapend. Ze kropen naar de uitgang. Ze wilden net gauw-gauw op handen en voeten door het gat kruipen, toen ze ineens als aan de grond genageld stil bleven staan. Gele, boosaardige ogen staarden hen aan. Ze behoorden toe aan een grote, oude geitebok met hoorns, die eruitzagen als enorme, kromgebogen kurketrekkers. Ontzet deinsden Mart en Subandi terug de hut in.

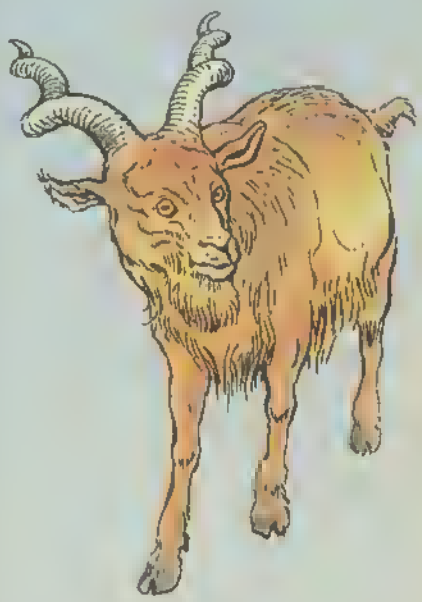

„Z...zag je 'm?" zei Mart.

„Zie je wel dat het een gandruwoh is?" Subandi huilde bijna. „Eerst veranderd hij zich in een mens, en nu in een geit..." De man kwam terug en gebaarde hun hem te volgen. De jongens keken naar de plek waar daarnet de geitebok had gestaan. Hij was er niet meer. Hij had zich natuurlijk weer in de man veranderd. Maar tot hun verbazing klonk er geritsel in de struiken en daar verscheen de bok. De jongens herademden.

De man ging hen voor naar de rivier, die ze een eind stroomopwaarts volgden. Mart en Subandi wierpen elkaar een hoopvolle blik toe. Zou hij hen thuisbrengen? Toen de eerste kampong in zicht kwam, bleef de man staan. Hij gebaarde hun dat ze de rivier moesten blijven volgen. Toen draaide hij zich om en liep terug, nog altijd zonder iets gezegd te hebben.

Thuis beschreven Subandi en Mart hun hachelijke avontuur met de pisangstam zo kleurrijk en levensecht, dat Umar op hoge poten naar haar mevrouw stapte.
„Ze hebben vuil rivierwater naar binnen gekregen," verkondigde ze. „Vies vuil rivierwater met dode katten erin. Waar is de castoroliefles?" Marts moeder zocht de beruchte groene fles op. Daar moesten de jongens eens in de week een soeplepel vol van slikken om hun buik „schoon te spoelen", zoals dat heette. De „buikspoeling" smaakte vies, rook vies en ze werden er misselijk van. Bovendien konden ze een middag niet rustig spelen omdat ze telkens naar de w.c. moesten rennen. Nog een week liepen Subandi en Mart rond met builen en blauwe plekken, maar de pret van hun avontuur was er na een dag al af. En op school vonden ze het maar stom om in een rivier te vallen.

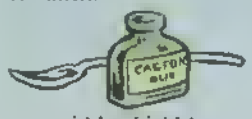

Op een middag hield het zowaar op met regenen. Mart rende naar Subandi.
„Subandi is er niet," zei mevrouw Wongso. „Hij is naar opoe Iejem. Er zijn *larons*." Mart was al weg.
In de kampong trof hij Subandi. Tjonge, wat zag die eruit! De modder droop uit zijn haren. Hij sprong en holde als een bezetene in het rond, liet zich dan plotseling op zijn hurken zakken om met beide handen iets van de grond te graaien en in een grote bak met water te gooien. Om hem heen was de hele lucht vol *larons*! Een ruisende, ritselende, kriebelende wolk van kleine gevleugelde diertjes, die uit de grond kwamen gekropen. Larons waren termieten met vleugeltjes. Termieten waren beruchte dieren vanwege de verwoestingen die ze aanrichtten. Zo woonde je in een mooi huis, zo zakte dat huis in elkaar, helemaal vermolmd en uitgevreten door de termieten. Het leken net mieren.

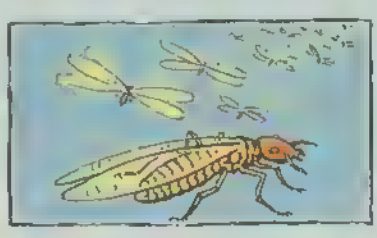

Ze hadden ook een koningin, die duizenden eitjes in de grond legde. Als de eitjes uitgekomen waren en de larven volgroeid, kregen ze in de regentijd op een dag met z'n allen vleugeltjes. Voor even maar, net lang genoeg om ze te laten uitzwermen uit het ondergrondse nest. Het was alsof de grond larons uitbraakte. Duizenden, tienduizenden, honderdduizenden waren er.

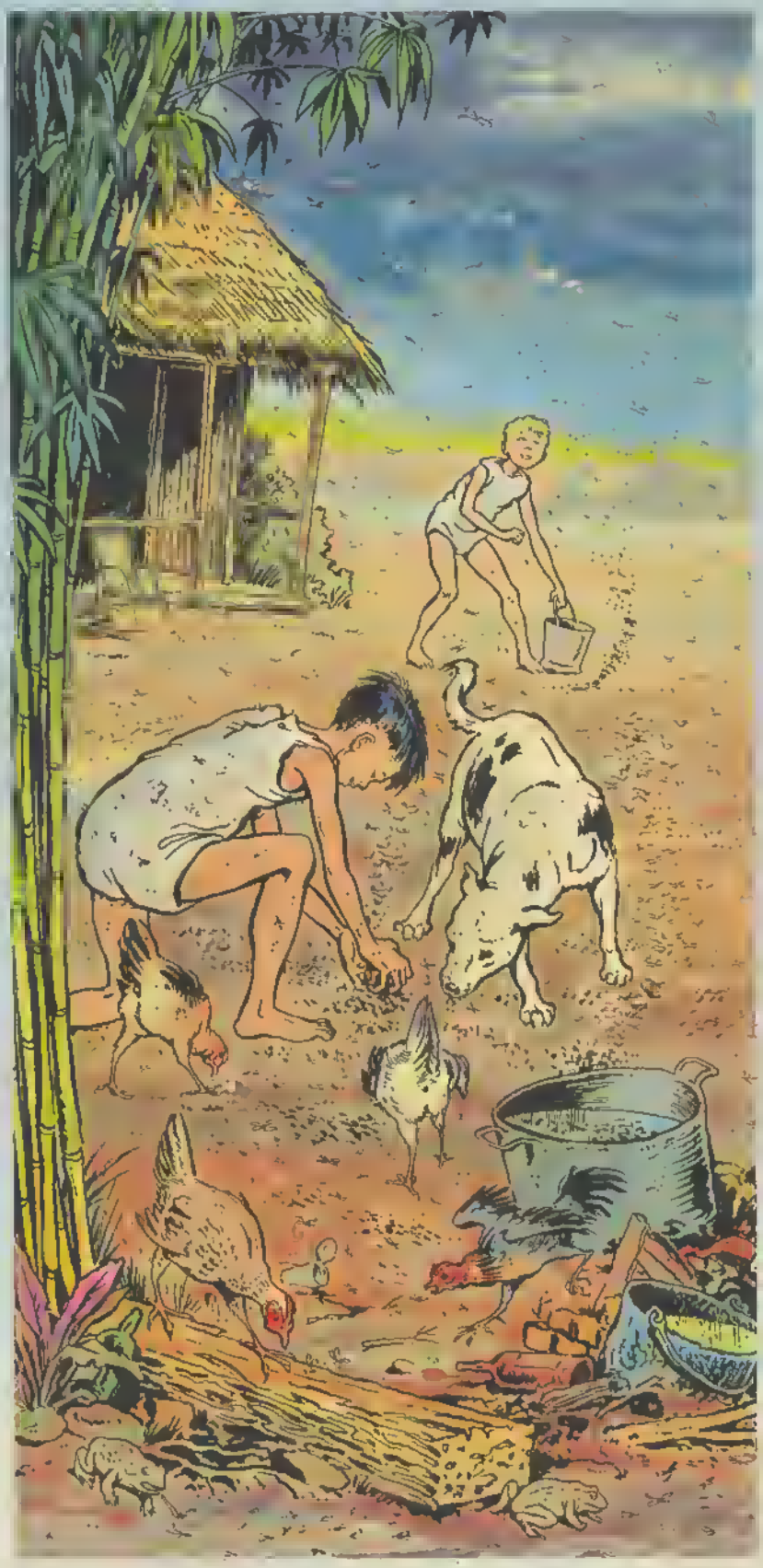

Zodra de vliegende termieten verschenen werden alle kippen, vogels, kikkers en padden in de omtrek stapelgek. Met uitgestoken snavels en opengesperde bekken kwamen ze aanzetten. Geweldige slachtingen werden er onder de larons aangericht, iedereen pikte en hapte en slikte tot hij niet meer kon. Maar geen kip, geen vogel of kikker ging zo tekeer als Subandi.

„Ha, die Mart!" schreeuwde hij buiten adem zodra hij zijn vriend ontwaarde. „Help gauw mee, larons vangen. Opoe lejem geeft me er een cent voor!" Mart was al bezig. Op het erf stonden overal kommen en pannen waar ze de larons in moesten doen. In minder dan geen tijd zag Mart er net zo bemodderd uit als Subandi en zelfs de hond Wodan vergat dat hij een hekel aan nattigheid had. Verwoed keffend en happend danste hij rond in de zwermen larons. Zijn bek zat vol met vlengeltjes, ze kwamen zelfs zijn neusgaten uit.

Eindelijk nam de stroom larons af. Tien minuten later hield hij helemaal op. De kippen waggelden amechtig rond en de hond Wodan moest niezen vanwege de kriebelende vlengeltjes in zijn neus. Subandi en Mart verzamelden hun buit.

„Moet je zien, wat een boel!" riep Subandi. Ook opoe lejem, een oudje met weinig haren en helemaal geen tanden, keek ervan op. De jongens kregen er allebei een cent voor.

„Wat zal ik straks smullen," zei opoe lejem. „Ik bak de larons in wat klapperolie met wat zout. Mmmm, wat lekker!"

Mart en Subandi liepen met hun cent de grote weg op. Ze wilden naar de snoepwinkel in de Chinese tokobuurt. Op de brug konden ze het niet laten om nog even over de leuning te buigen en naar de rivier te kijken. Schuimend en bruisend joegen de bruine watermassa's onder hen door.

„Weet je nog?" zei Mart. Hij nam een beetje spuug op zijn tong en spoog het in de rivier.

„Ja," zei Subandi.

„Mijn vader zegt dat we nog eens naar die man moeten gaan die ons uit de rivier heeft gehaald," vertelde Mart. „Hij wil hem gaan bedanken. En mijn moeder zou graag iets willen terugdoen."

„Wat dan?" vroeg Subandi.

„Mijn moeder vindt het zielig dat hij daar zo helemaal alleen woont." Subandi knikte.

Bij de toko van mevrouw Oen kochten ze snoep voor hun cent. Zuigend en sabbelend wandelden ze naar huis. Aan de rand van de straat troffen ze een man die heerlijke koek verkoeht. Van die grote, ronde bollen, waar Mart en Subandi dol op waren.

„Hadden we maar niet alle twee onze centen uitgegeven," zei Subandi spijtig. Opeens kwam Mart op een idee.

„Laten we naar de markt gaan en proberen een rat te schieten. Dan krijgen we van meneer Loppies een cent voor de staart!" Meneer Loppies was het hoofd van de gezondheidsdienst van de plantage en ging ook over de rattenbestrijding.

Toen de jongens vlak bij de markt waren begon het onverwacht hard te regenen. Subandi en Mart begonnen te rennen, maar ze hadden geen droge draad meer aan hun lijf toen ze onder een afdak van de markt schoten. Ze konden nog geen vijf meter zien. Voor het afdak liep een goot die even verderop in een afvoerbuis overging. Bij de afvoerbuis zaten veel ratten, wisten Mart en Subandi. De jongens hielden hun katapult gereed, want al voelden ze zich niet op hun gemak in deze hevige stortbui met bliksem en donder, ze vergaten toch niet waarvoor ze gekomen waren. Ze keken naar de afvoerbuis.

„Daar!" zei Mart ineens en spande zijn katapult. In de opening van de buis was een grote rattekop verschenen. Hij keek of de kust veilig was en kwam toen naar buiten. Mart liet zijn katapult zakken en keek hulpeloos toe. De rat klauterde uit de goot en rende met grote sprongen over het overstroomde marktterrein. Op haar rug zaten twee kleine ratjes...

Met open mond keek Subandi de moederrat na, tot ze in de regen was verdwenen.

„Stom eigenlijk," zei hij. „Drie snaren."

„Waarom schoot jij dan niet?" vroeg Mart. Subandi haalde zijn schouders op. „Weet ik niet."

Het afdak begon te lekken en het werd hoe langer hoe later.

„Kom," zei Subandi, terwijl hij opstond. „Ik heb honger."

Toen hij thuiskwam, moest Mart meteen de badkamer in. In een schoon hansop en fris gewassen kwam hij de keuken in om te zien of er ook iets te snoepen viel. Hij vertelde Umar van de dappere moederrat. De kokkie trok een zorgelijk gezicht.

„Dat is een lelijk teken," zei ze. „Als ratten vluchten houdt het niet zo gauw op met hard regenen."

„En wat dan, Umar?" vroeg Mart.

„Dan krijgen we misschien een overstroming," zei de oude vrouw.

Volgende week:
MET EEN SOMBER GEZICHT.

Knabbel en Babbel

Kijk, Babbel! Katrien heeft kerstkadootjes gekocht! Dan is het bijna weer zover!

Yep! Dan komen er binnenkort mensen boompjes stelen, omdat ze te gierig zijn om er eentje te KOPEN!

WDC 376

PLOF!

Ze heeft iets laten vallen! Mooi, nu hebben wij ook eens een kerstkado!

Nee, nee! Dat is niet netjes!

Hoe zo? Dit is toch maar voor die vervelende Donald! Dat vindt niemand erg!

Katrien wel! En zij heeft ervoor betaald! We gaan het terugbrengen!

VOOR DONALD VAN KATRIEN

Okee, okee! Maar zo krijgen wij arme eekhoorntjes nooit wat lekkers!

Eekhoorntjes moeten hun lekkers zelf in het bos zoeken! ZUCHT!

KATRIEN DUCK

RRRING!

Laten we meteen weer wegrennen! Dan denkt ze dat het kerstmannetje geweest is! HI! HI!

Maar...
Knabbel en Babbel? Wat doen die hier?

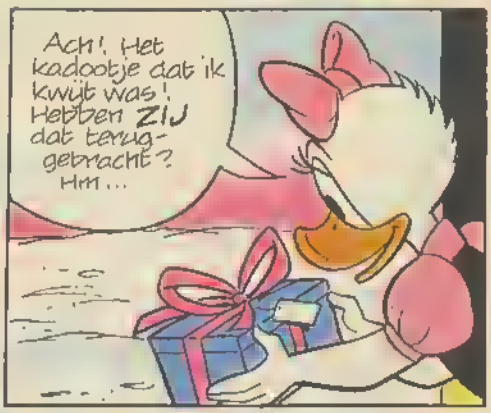
Ach! Het kadootje dat ik kwijt was! Hebben ZIJ dat teruggebracht? Hm...

Later...
Misschien hebben we dan geen lekkers, maar wel een goed geweten!
Goed geweten? Het voelt als 'n LEGE MAAG! Hee, daar komen Donald en Katrien!

Zie je wel! Ze komen een kerstboom uitzoeken!
Ze kijken naar de boom van Robin Roodborst!

We moeten ze tegenhouden! Ik gooi ze een sneeuwbal op hun neus!
Waar moet Robin wonen, als hij in de lente terugkomt en zijn boom is weg?

We zullen ze leren!
Wacht eens, Knabbel! Ze hakken het boompje niet om!

Ze hebben er 'n KERSTBOOM van gemaakt! Vol lekkers! voor ONS!
VROLIJK KERSTFEEST KNABBEL EN BABBEL!

JUMMIE! SMEK! SMEK! Heerlijk! Een goed geweten, én een volle buik!
Donald en Katrien hebben goed geweten wat wij lekker vinden!

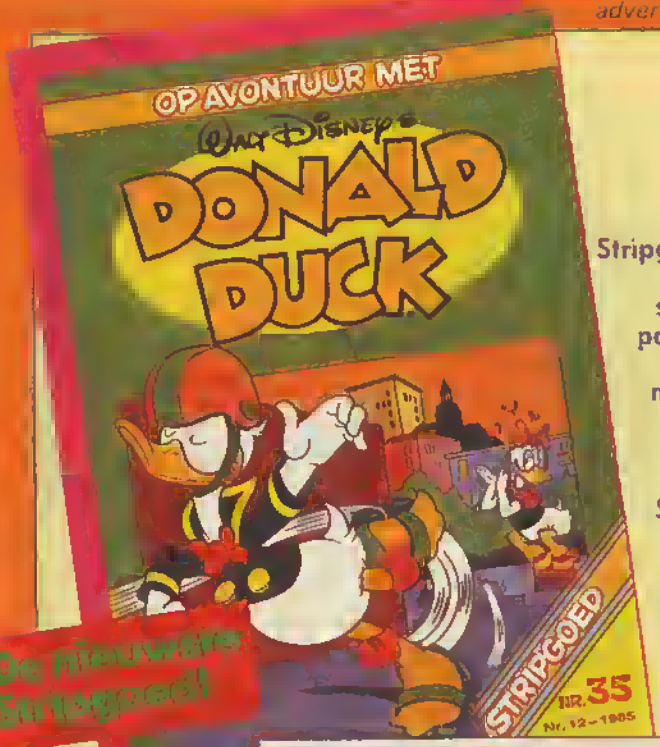

STRIPGOED DAT IS PAS STEENGOED!

Stripgoed is een heel bijzonder maandblad! In elk nummer staat nl. een kompleet spannend stripavontuur van liefst 28 pagina's lang! En extra nog een ander stripverhaal. Leef mee met de belevenissen van Donald Duck, de neefjes en Oom Dagobert. Stripgoed heeft ook een bijzondere prijs: ƒ 1,95 per nummer en is daarmee een van de goedkoopste stripmaandbladen.

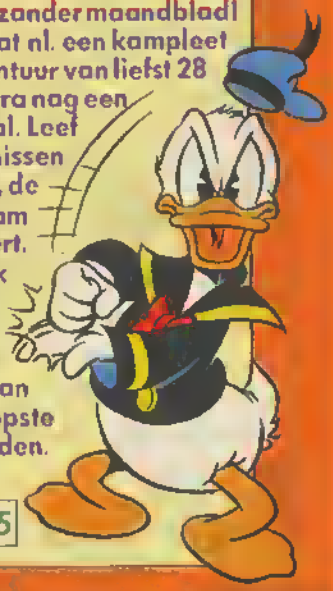

OVERAL VERKRIJGBAAR VOOR MAAR ƒ 1,95

KIJK LAAT ZIEN WAT ER ECHT GEBEURT

uimtevaart

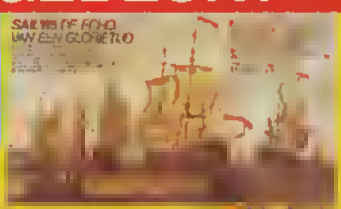

geschiedenis

dieren

vliegtuigen
en nog veel meer

Als je KIJK wilt leren kennen, kan dat nú op een goedkope manier. Als je de bon hieronder invult, krijg je drie nummers voor de prijs van twee nummers. KIJK kost los ƒ 6,25, drie nummers kosten je dus maar ƒ 12,50. Een korting van 33%!
Je mag ook in plaats van de geldkorting 7 prachtige vliegtuigplaten nemen, getekend door Thijs Postma.
(Formaat 22 x 28 cm.)
Vul de bon in en stuur hem in een envelop zonder postzegel naar KIJK, Antwoordnummer 50.100 2000 VK Haarlem.
Het duurt ongeveer drie weken voordat je de eerste KIJK ontvangt. Voor de betaling van het kennismakingsabonnement ontvang je een acceptgirokaart.

kijk

JA, Ik wil graag met KIJK kennis maken.

☐ Ik wil KIJK drie maanden ontvangen voor de prijs van twee nummers.
☐ Ik wil liever de platenmap van Thijs Postma als welkomstgeschenk.

Mijn naam is _____

Straat _____ Nr. _____

Postcode _____ Plaats _____

Leeftijd _____ Jongen/Meisje

0152 AAA -

Wie niet sterk wordt, blijft in de KIJK. Jan Blankenstraat 7, 2018 Antwerpen

Wilt u KIJK niet in huis hebben? Bel dan (03) 234 21 1, bel de klant van 8.30 u. tot 15.00 u.

Walt Disney's

TARAN en de toverketel

Nadat de Hoornkoning door de toverketel is verzwolgen, komt aan zijn wrede macht een einde. Het kasteel stort in, maar Taran en zijn vrienden zijn op tijd ontkomen...

Stop met lachen! Hebben jullie 'n voorstel?
Het zwaard! Geef ze het zwaard!
Mee! Dat wil IK houden!
Omzin! Hier hebben jullie het magische zwaard terug!
Wat moet een varkens-hoeder met 'n magisch zwaard?
NIETS! Hij heeft er helemaal niets aan! Heh! Heh!
Ik heb 'n beter voorstel! We ruilen de toverkete! tegen GORGI!
WAT?
Maar dat kan niet!
Dat dacht ik wel! Jullie hebben helemaal geen echte toverkracht!
Geen toverkracht? Dat zullen we eens laten zien!
WOESJ!
GORGI!
Arme Gorgi...

Aap die je bent! Je deed maar alsof!
Hij leeft! GORGI LEEFT!
Is 't niet geweldig, Fliere?
IK LEEF!
Gorgi vindt het fijn om zijn vrienden weer te zien! Hi! Hi!
Ik componeer een ballade over ons fantastische avontuur!
Dit is de eerste keer dat ik blij ben dat ik 'n harp heb!
Kom mee! We gaan met zn allen naar Dalban om hem alles te vertellen!
Maar de oude towenaar weet al dat er weer vrede is in Prydain...
EINDE

de Boze Wolf

Deze oudejaarsavond laat ik de biggen HOREN en ZIEN vergaan!

H 8545

Ik bind hem zó vast dat ie recht op hun voordeur gericht is...

Voor de veiligheid steek ik 'm met een SIGAAR aan!

HEH! HEH! HEH! Ik wacht tot twaalf uur en dan BOEM!... kom ik binnenvallen!

OEI! Die lucifer was nog niet uit!

PSUT!

BAH! Snel de lont eruit trekken!

FLOP!

Ik zie niks in het donker!

Dat was net op tijd... eh... geloof ik!

Nee! Dit is het touw waarmee de vuurpijl aan de boom...

PSUT!

...zat... HELP!

WOESJ!

BOEM!

Hee? Is het al twaalf uur?

Ik hoor vuurwerk!

Ja hoor! Ik hoor de klok slaan! GELUKKIG NIEUWJAAR ALLEMAAL!

KREUN!

BOING! BOING!

Abonnementsprijs: f 1,55 per week of f 20,15 per kwartaal (13 nrs.). Losse nummers f 1,80, België 33 F.
Abonnementsopgaven: Schrijf naar Donald Duck, antwoordnummer 50.105 – geen postzegel – 2000 VK Haarlem of bel 023 – 319421.
Betalingswijze: abonnees krijgen een stortingsacceptgirokaart toegestuurd.
Voor postabonnees: Klantenservice Donald Duck, postbus 299, 2000 AG Haarlem, telefoon 023 – 319421. Bereikbaar van maandag t/m donderdag tussen 08.30 – 16.45 uur, vrijdag van 08.30 – 16.00 uur. Bij correspondentie s.v.p. abonnementsnummer vermelden.
Voor bladenman-abonnees: U kunt zich wenden tot uw bladenman of tot het dichtstbijzijnde Medianet distriktskantoor: Arnhem 085-641211, Bellen 05930-5545, Amsterdam 020-926910, Nieuwegein 03402-63071, Rotterdam 010-211968, Vught 073-579039.
Opzegtermijn abonnementen: Voor Donald Duck geldt een opzegtermijn van zes weken.

Adreswijzigingen: Drie weken leveren opgeven aan de bladenman of bij Klantenservice Donald Duck, Haarlem. Denk om uw postcode!
Buitenland: Voor het buitenland worden prijzen en condities op aanvraag verstrekt door klantenservice D.D.(zie boven).
Losse nummers: Verkrijgbaar bij kiosk, boek- en tijdschriftenhandel, supermarkt en warenhuis. Distributeur: Aldipress B.V., Strijkviertel 31, 3454 PJ De Meern, telefoon 03406 – 2044.
Verdeler voor België: Tijdschriften Uitgevers Maatschappij (Internationale Uitgevers Mij N.V.) Jan Blockxstraat 7, 2018 Antwerpen, tel. 03 – 2370120. Donald Duck is verkrijgbaar bij de weekbladverkoper en in de boek- en dagbladhandel.
Niet in de leesportefeuille: Zonder schriftelijke goedkeuring van de uitgeefster is het niet geoorloofd Donald Duck op te nemen in of ter beschikking te stellen van een leesportefeuille.
Advertenties: Admedia B.V., A. J. Ernstraat 585, 1082 LD Amsterdam/Buitenveldert, telefoon 020 – 5411345. Tariefkaart no. 21
Drukkerij: Rotpgravure Etten b.v.